

FUNDAȚIA REFORMA JUSTIȚIEI PENALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI

FUNDAȚIA PRISON FELLOWSHIP ROMÂNIA

PROMOVAREA DREPTURILOR COPILOR CARE AU SĂVÂRȘIT FAPTE PENALE ȘI NU RĂSPUND PENAL

București 2009

Propunerile copiilor

Propunerile menționate de copii în cadrul grupurilor de discuție care au avut loc cu aceștia, aduc în discuție o serie de aspecte semnificative care pot fi sintetizate astfel:

„o persoană cu care să vorbească”

Copiii exprimă necesitatea existenței unei persoane de referință, fie în persoana părintelui, fie în persoana unui prieten, a unui educator sau a altui adult care să fie în măsură să ofere un model pozitiv, să învețe, să ocrotească și să îndrume copiii atunci când se confruntă cu situații dificile de viață.

Ca situații dificile de viață care pot genera la copii traume ce pot duce la dezvoltarea unui comportament delincvent, copiii au menționat:

- sărăcia,
- foamea,
- afecțiunile psihice și retardul mintal,
- lipsa de educație și de bună creștere care se poate face în familie,
- dorința de a avea lucruri la care nu au acces altfel,

- abuzul de alcool și droguri,
- problemele din familie (violența în relațiile dintre membrii familiei, dar și exemplele negative oferite de părinți),
- modelele negative oferite de grupul de prieteni,
- abuzul din partea altor copii sau a adulților care profită de imaturitatea afectivă și intelectuală a copiilor,
- lipsa de credință în Dumnezeu și în bine.

„ar trebui să-i învețe părinții”

Copiii consideră că părinții îi pot învăța ce este bine și ce este rău.

Copiii afirmă ca eficientă, educația venită din partea părinților. Această educație este văzută și ca o datorie care copiii se așteaptă să fie îndeplinită de părinți.

De asemenea, copiii consideră că serviciile de protecție a copilului au rolul de a veghea că părinții își îndeplinesc rolul în creșterea și educarea copiilor. Astfel, spre exemplu, serviciile de protecție a copilului ar trebui să-i tragă la răspundere pe părinți dacă aceștia fură și-i învață și pe copii să fure.

„să învețe la școală”

Copiii recunosc importanța și eficiența rolului educativ al școlii. Ei dovedesc prin afirmațiile lor că sunt conștienți de asocierea dintre comportamentul delincvent și eșecul școlar, întreruperea relației cu școala și lipsa accesului la educația oferită prin sistemul de învățământ. De asemenea, copiii recunosc valoarea educativă a muncii.

Alături de părinți și școală, copiii recunosc influența educativă și protectivă a prietenilor dar și a altor instituții cum sunt centrele de protecție a copilului sau spitalele, și a unor profesioniști precum psihologul.

Aceste propuneri ale copiilor au fost preluate și dezvoltate în consultările organizate în cadrul proiectului cu reprezentanți ai instituțiilor competente, ducând la formularea unei serii de recomandări pentru îmbunătățirea cadrului de reglementare și a practicii în domeniu.